

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník V, Číslo 1

květen 2021

Úvodní slova starosty a místostarosty

Vážení spoluobčané,

když jsem minule psal příspěvek do Zpravodaje, pandemie COVID měla to nejhorší ještě před sebou. Nyní chci být opatrným optimistou a věřit, že zásluhou proočkování a odpovědným přístupem nás všech bude již jen líp. Obecní zastupitelstvo na svém zasedání 22. prosince 2020 schválilo vyrovnaný rozpočet obce pro r. 2021 v celkové výši 7 079 056,-Kč. Je to mírně nižší rozpočet než v roce minulém, který je způsoben menšími příjmy od státu. Rozpočet se také mění zásluhou přidělených dotací na konkrétní zažádané dotační tituly.

Co se podařilo naplnit z předpokládaných akcí je vybudování asfaltové cesty za Humny s povinnou výsadbou zeleně podél komunikace v celkovém nákladu 4 611 620,-Kč. Z této částky byla uhrazena dotace MMR (místní rozvoj) 2 994 684,-Kč. Při výkopových pracích byl v celé délce cesty prodloužen vodovod za 570 850,-Kč a plynovod v ceně 460 221,-Kč, vše hrazeno z vlastních prostředků obce. V katastru obce byl na parcele č. 1208 vybudován remízek (biokoridor) s celkovým nákladem 1 063 476,-Kč, z toho dotace činila z MŽP (životní prostředí) 850 780,-Kč. Firma Kavyl jako zhotovitel má povinnost následně pečovat o výsadbu do roku 2023. Technický stav a tím spojená bezpečnost přepravy hasičů dosluhujícím dopravním prostředkem, byl pro jednotku SDH pořízen nový zásahový vůz v ceně 1 330 250,-Kč z toho přispěl Olomoucký kraj 100 000,-Kč a Ministerstvo vnitra 450 000,-Kč. I přes uváděné výdaje obec doplatila půjčky na zřízení ČOV a opravu obecních bytů. Tímto má obec splaceny všechny závazky.

S nadějí vzhlížíme na přidělenou dotaci a tím i možnost rekonstrukce hřbitovní zdi a chodníku ke hřbitovu. Další zažádanou dotací bychom chtěli zásadně zrekonstruovat dětská hřiště ve školce a zároveň vybudovat víceúčelové hřiště ve sportovním areálu. Kromě běžných výdajů sloužících na zajištění chodu obce, běžných oprav a údržbu komunikací, chodníků a zeleně to budou nejdůležitější investice v tomto roce. Zároveň vás žádám o důsledné dodržování všech vládních opatření a nařízení, včetně všech hygienických zásad. Děkuji. Vážení občané, přeji vám všem pevně zdraví v této nelehké době.

Vážení spoluobčané,

dovolte, abych Vás také pozdravil a popřál pevné zdraví. Co se investic týče, jste si mohli přečíst ve slovu pana starosty. Já to zkusím z jiného soudku.

Hodně nás mrzí, že 30. 3. 2019 proběhlo poslední vítání Nových občánků. Od té doby přibýlo hodně dětí v naší obci a kvůli koronaviru jsme je doposud nemohli v naší obci přivítat. Pevně doufám, že tahle situace již brzy skončí a se všemi těmi Novými a jejich rodiči, se potkáme a budeme jim s dalšími členy obecního zastupitelstva moct pogratulovat a předat pamětní list a malý dárek. Samozřejmě nezapomeneme ani na kytičku pro maminky.

Nejvíce diskutovaná akce tohoto roku, byl zatím prořez stromů v zámeckém parku. Tady bych to chtěl trochu vysvětlit. Jak jste si mohli všimnout, bylo hodně suchých větví na stromech v parku a při každém větším větru byly nějaké polámané a popadané na zem. Budme rádi, že na nikoho nespadly. Tomuhle jsme chtěli předejít, a proto, že naši hasiči jsou na tohle krátkí, tak jsme se spojili s firmou Radexa, která provádí výškové práce a ta řekla, že prořez stromů udělat umí.

Protože se jedná o prořez, není potřeba žádná studie a tak se s firmou uzavřela smlouva o provedení prořezu stromů a pokácení dvou dutých stromů, na které bylo vydáno řádné rozhodnutí. Bohužel místo prořezu začala firma provádět ořez stromů a než byla na tuto skutečnost upozorněna jak připomínkami občanů (a že jich nebylo málo), tak zastupiteli obce, došlo k nevhodnému ořezání stromů jinanů dvoulaločných, což asi netěší nikoho z nás. Dva stromy, na které bylo vydáno řádné rozhodnutí, byly pokáceny z důvodu dutých kmenů (což jste si mohli všimnout). Hrozilo, že při větším poryvu větru se zlomí a způsobí materiální škody, nedej bože ujmu na zdraví pohybujících se dětí – občanů. Firma po dokončení prořezu, ošetřila řezy stromů balzámem pro tohle určeným.

S přičiněním nějakého neznámého, byla zaslána žádost na českou inspekci životního prostředí o prošetření provedených prací (no prostě klasické udání). Toto šetření zatím není ukončeno a o po jeho ukončení Vás budeme informovat o výsledku, na internetových stránkách obce.

Ale abyste neřekli, že jen kácíme tak součástí rozhodnutí o kácení je i výsadba 4ks nových stromů. Další výsadba nových stromů (cca 20ks) by měla pokračovat na koupališti v zadní části, jak již bylo započato v loňském roce. Zatím tam bylo vysázeno 12 kusů stromů.

Další a ne moc příjemné téma je venčení psů. Jak jste si mohli všimnout, byl vydán zákaz vstupu psů do celého areálu zámeckého parku. Bohužel to bylo způsobeno neukázněností občanů venčících svoje mazlíčky, kteří si po nich neuklízeli exkrementy. Je velmi nepříjemné, když jdete do parku nebo na školní zahrádku a vyšlápnete nějaký „šrapnel“ nebo vaše dítě si hraje s něčím zapáchajícím a měkkým, což se stalo. Pokud si lidé po svých psech nezačnou uklízet, budeme muset tyto zákazy rozšířit i na další místa, což bychom neradi. I když ve vyhlášce, místa kam psi nesmí jsou uvedena.

Někteří zašli i tak daleko, že si po svém psu neuklidí ani na chodníku a nevdá jim ani probíhající pohřeb a nechají svého psa vykonat potřebu na chodník před obecním úřadem. To asi něco svědčí o povaze a charakteru majitele psa. Upozornil bych všechny majitele psů na **Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2015, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v obci Říkovice**. Nerad bych sem vkládal celou vyhlášku, ale přece si neodpustím jeden odstavec:

Čl. 1

Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

(1) Stanovují se následující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v obci Říkovice:

- a) v zastavěném území obce Říkovice na všech veřejných prostranstvích,*
- b) opatřit psa pohybujícího se na veřejném prostranství evidenční známkou,*
- c) zajistit neprodleně odstranění znečištění veřejného prostranství psími exkrementy*

A na jaké společenské události se snad můžeme těšit v tomto roce?

Tenisový oddíl Bohuš plánuje:

Červen – tenisový turnaj SAMBA CUP

Srpen – ukončení prázdnin nejen pro děti

Září – tenisový turnaj memoriál J. Jurečky

Září – výšlap na sv. Hostýn

SK Říkovice (fotbalisti) plánují:

Červenec – hodové oslavy naší obce

Říjen – drakiáda pro děti (pro dospělé ve večerních hodinách)

Listopad – sběr železného šrotu

Prosinec – Vánoční jarmark s prodejem živých kaprů

Prosinec – Vánoční běh (24. 12)

SDH Říkovice plánuje:

Červen – Dětský den

Září – Guláš & pivo fest

Říjen – lampionový průvod ke vzniku samostatného Československého státu

Prosinec- krmení lesní zvěře ve spolupráci s mysliveckým spolkem MS Olšina

A teď už se s Vámi rozloučím a popřeji hodně zdraví a ještě jednou to zdraví. Snad se brzy setkáme na nějaké té společenské akci a dáme si kalíšek jako dezinfekci.

Jiří Říha, místostarosta

Povodňový plán vlastníků nemovitostí

Zvyšující se četnost extrémních jevů, které mají za následek vznik povodňových situací a s tím související škody na majetku státu, obcí i obyvatel a v některých případech i oběti na životech, jsou důkazem toho, že je třeba se ochranou před povodněmi systémově zabývat. Samospráva obce Říkovice si je vědoma tohoto závažného rizika, a proto činí řadu preventivních opatření. Jedním z nich je zpracování povodňového plánu obce.

V roce 2019 byl připraven projekt „Zpracování digitálních povodňových plánů obcí DSO Moštěnka“, který zadal Dobrovolný svazek obcí mikroregionu Moštěnka a podal žádost o dotaci z OPŽP. V roce 2020 byla žádost schválena a koncem roku byly zahájeny práce na projektu a postupně jsou zpracovány digitální povodňové plány obcí.

V současné době probíhá tvorba digitálního povodňového plánu obce Říkovice. Zpracování povodňového plánu obce ukládá vodní zákon.

Součástí zpracování digitálního povodňového plánu obce je i vypracování Povodňových plánů vlastníků nemovitostí. K získání potřebných dat je nutná i součinnost s vlastníky ohrožených objektů. Pro získání potřebných dat je zapotřebí vyplnit formulář, který je dostupný na Obecním úřadě Říkovice. Vyplnit formulář mohou i vlastníci nemovitostí, kteří se cítí ohrožení povodní i v oblastech, kde nebylo zatím identifikováno povodňové ohrožení a chtějí být včas informováni o povodňové situaci. Vyplněný formulář prosím odevzdejte na Obecním úřadě Říkovice nejpozději do **10.6.2021!**

Data obsažená ve sběrném formuláři budou zpracována do celkové summarizace ohrožení obce a budou sloužit pouze pro potřeby povodňových orgánů.

Je v zájmu každého majitele nemovitosti předat obci potřebné údaje, které budou sloužit k nastavení systému vyzoomívání občanů, evakuací atd.

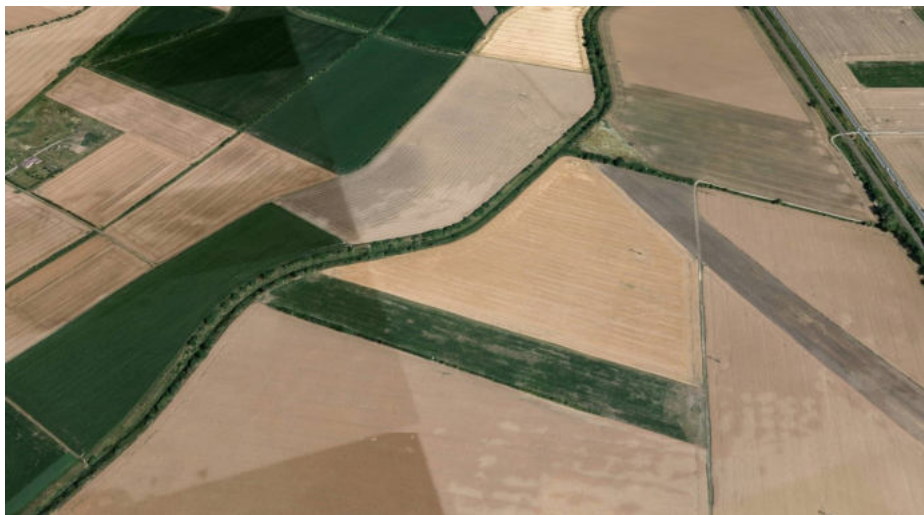
Radomír Možiš, starosta obce

Uplynulo 880 let od první zmínky o vsi Tršaly

O tom, že severně od naší obce zhruba napůl cesty do Horní Moštěnice existovala v dávné minulosti další vesnice, už dnes mnoho lidí ani neví. Středověkou ves Tršaly, v minulosti ležící na katastru naší obce, nám do dnešních dnů připomínají už jen názvy polních tratí „Tršaly“ a „Tršaly od Rybníka“ nacházející se při řece Moštěnce. To, že se v těchto místech kdysi rozkládalo lidské sídlo, potvrdil v roce 1995 archeolog Vladimír Jaromír Horák, který na pravém břehu řeky Moštěnky v místech polní trati Tršaly od Rybníka objevil zlomky keramiky střední doby hradištní a kusy vypálené mazanice pocházející z 9. až 10. století, tedy z období Velkomoravské říše. Letos je tomu 880 let, co byla vesnice Tršaly poprvé zmíněna v historických pramenech a zaslouží si proto připomínku i v našem zpravodaji.

První zmínka o této vsi byla objevena v listině se soupisem majetků olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka z roku 1141. Kromě jiného jsou zde uvedeny i čtyři lány ve vesnici Tršaly, která je označena jako „*Tersaleh*“. Jméno bylo snad odvozeno od osobního jména Tršal. V roce 1371 byla označena jako Tyrschaly, v roce 1436 jako Drssal, 1437 jako Trssaly a v roce 1499 jako Trssaly. Z majetku

olomouckého biskupství přešly Tršaly do rukou nižší šlechty. Často se totiž objevují spory jejich šlechtických správců u manského soudu.

Dodnes není přesně určitelné, kdy přesně vesnice sousedící s Říkovicemi zanikla. Marie Špalková ve své publikaci o Horní Moštěnici uvedla, že Tršaly zanikly v roce 1431, kdy na Moravu v čele uherského vojska vpadl zeť Zikmunda Lucemburského, Albrecht Habsburský. Habsburkovo vojsko tehdy přitáhlo k Přerovu, kde měli drancující vojáci zničit i ves Tršaly. Podle historika Rudolfa Kreutze zanikly Tršaly teprve v roce 1470, kdy u Kroměříže tábořilo uherské vojsko Matyáše Korvína válčícího tehdy s českým králem Jiřím z Poděbrad. V časopise *Selský archiv* z roku 1902 je A. Březinou připomínána pověst, podle které se měli lidé ze vsi Tršaly odstěhovat sami kvůli častým povodním způsobovaným řekou Moštěnkou. Většina měla prý odejít do Říkovice nebo do blízkých Přestavlk. Lidé z Tršal měli dokonce obec Přestavky „*Přestavělky*“ založit, což se ale nezakládá na ověřených faktech. Říkovice i Přestavky již tou dobou existovaly. Maximálně se tedy někteří z obyvatel do těchto vsí ze zpustlých Tršal přestěhovali. Podle historika Davida Papajíka zanikla ves mezi lety 1447, kdy jsou Tršaly zmíněny ještě jako existující vesnice a 1464, kdy je v pramenech tršalský dvůr již uváděn jako pustý.

V roce 1464 získal pustou vesnici Václav řečený Pivo z Bařic, který dal změnit koryto Moštěnky a na zatopených pozemcích bývalé vsi založil rybník. Lidé Václava Piva navíc tehdy pokáceli hraniční duby při hranicích s Horní Moštěnicí a zatopili i louku Janovi z Doloplaz a Štolbachu. Po několikaletém sporu šlechticů o to, kdo komu způsobil škodu a komu vlastně sporné pozemky patří, bylo kroměřížské panství včetně Tršal v roce 1468 postoupeno nastávajícímu českému králi a moravskému markraběti Matyáši Korvínovi. Korvín zastavil právo na Tršaly nejprve Šternberkům a v roce 1479 je pak převedl na uherské šlechtice Emericha a Štěpána Zápolské působící v jeho službách. Bratři Zápolští dali tršalský rybník rozšířit, nechali vystavět vyšší hráz a právě po nich dostal své pozdější jméno „uherský“.

Štěpán Zápolský nakonec prodal pustou ves i rybník bratřím Vítkovi a Ctiborovi Říkovským z Dobřčic, čímž se v roce 1499 staly Tršaly součástí jejich panství. Během následujících sto let tzv. Uherský rybník zpustl a byl přeměněn v louky a pole. Obyvatelé Říkovice měli právo pást v místech bývalých Tršal svůj dobytek, o což se se svou vrchností v 16. až 18. stol. často soudili. Do konce 19. století si půdu na Tršalech pronajímali i sedláci z Vlkoše, kteří se však po regulaci Moštěnky na počátku 20. století svých nájmu vzdali ve prospěch rolníků z Říkovice. Po konci první světové války a pozemkové reformě byla pole na Tršalech rozdělena mezi drobné rolníky z Říkovice a Horní Moštěnice. Zemědělcům z Říkovice tehdy za necelých 120 000 korun připadlo přes 18,5 hektaru půdy. Dnes většina bývalých Tršal přináleží Horní Moštěnici a část na pravém břehu Moštěnky leží na katastru Věžek.

Miloš Pacek

Použité zdroje:

KREUTZ, Rudolf. Přerovský okres. Brno: Garn, 2008. s. 356. ISBN 978-80-86347-32-5.

Selský archiv: časopis pro obecné i kulturní dějiny selského stavu hlavně moravského i slezského. Olomouc: Selská jednota, 1902, 1(2). s. 119. ISSN 1804-3968.

PAPAJÍK, David. Dějiny obce Říkovice. Říkovice: Obec Říkovice, 2004. s. 113. ISBN 80-85600-90-0.

ŠPALKOVÁ, Marie. Horní Moštěnice: kapitoly z dějin obce. Kojetín: Pro obec Horní Moštěnice vydala společnost KATOS CZ, 2006. s. 21. ISBN 80-86247-03-1.

Připomínka nedožitých 90. narozenin Jiřího Koplíka

V letošním roce se měl 90 let dožít zdejší rodák, historik, filozof, knihovník, archivář a také básník, Jiří Koplík. Narodil se v naší obci 30. září 1931 a zemřel v Olomouci 30. prosince loňského roku.

Není možné s ním už zprostředkovat rozhovor, a tak alespoň krátce připomenout život, působení a dílo tohoto tak trochu zapomenutého rodáka z naší obce. Přiložený výřez z fotografie pochází z roku 2016, kdy se v Olomouci slavili jeho 85. narozeniny

Jiří Koplík se narodil v Říkovicích v rodině Josefa a Františky Koplíkových v domě č. p. 113 na konci září roku 1931. Po absolvování zdejší základní školy a přerovského gymnázia, kde maturoval v roce 1950, studoval filozofii a historii na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Po studiu na vysoké škole pracoval jako učitel na školách v Němčicích a v Kojetíně. Od roku 1959 pracoval v muzeu a posléze v archivu v Zábřehu na Moravě.

V roce 1965 začal pracovat jako knihovník ve Vědecké knihovně v Olomouci, kde působil až do roku 1978. V roce 1976 dokončil na olomoucké univerzitě studia bohemistiky se zaměřením na školní knihovny, a i díky tomu pak mezi lety 1978 až 1991 působil v Krajském pedagogickém ústavu, kde měl právě školní knihovny na starost. V roce 1991 odešel do důchodu, ale v letech 1998 až 2011 nadále pracoval v olomoucké Arcibiskupské knihovně. Po odchodu na odpočinek dožil se svou rodinou právě v Olomouci. Zemřel 30. prosince roku 2020.

Vedle práce na mnoha zajímavých působištích proslul Jiří Koplík i psaním poezie. Jeho básnickými prvotinami byla báseň „Naděje“, která vyšla v roce 1966 v ostravském kulturním měsíčníku Červený květ, a Koplíkovy protirežimní verše „Odvažuj se“ vymezující se proti srpnové okupaci, které opublikoval akademický časopis Univerzita Karlova v dubnu 1969. Znovu publikoval teprve po sametové revoluci, kdy začal nejprve psát pod pseudonymem Jiří Stadník. Vydal básnické sbírky „Jabloňové listí“ (1999), „Po dešti čisto“ (2006), „Kraj nevyvolený“ (2007), „Trs života“ (2009) a „Nejsme sami“ (2011). Již pod vlastním jménem pak vytvořil sbírky „Bílý svět“ (2013), „Stromy se nebojí“ (1914), „Šerák“ (2015), „Šťastný život“ a „Domov a zázračný svět“ (2016), „Chvěje se svět“ (2018), „Probud' se, srdce“ (2018) a „Tvrdá zem“ (2019). Ještě v roce 2020 připravil sbírky „Svět plný pavučin“ a „Čas se krátí“, které však již nebyly samostatně vydány. Jednotlivé sbírky jeho poezie doplnily ilustrace několika olomouckých výtvarníků.

Fotoarchiv rodiny Koplíkové

Při příležitosti nadcházejících 90. narozenin Jiřího Koplíka bylo v roce 2020 pod názvem *Chystá se slavnost* v Olomouci publikováno souborné vydání jeho básnického díla, které bývá řazeno k meditativní katolické lyrice.

Ve svých básních se Jiří Koplík často navracel k dětství a k domovu. Jeho poezie je často inspirovaná rovněž přírodou, zamýšlením se nad současným světem a vztahem k Bohu. Z jeho poezie jsem si dovolil pro ukázkou vybrat báseň z nejmladší sbírky „Čas se krátí“.

Tolik let

*být na této Zemi a myslet si,
že ještě tolik let pobudeme.
Není to možné.
Krátí se čas,
náš dech
i naše nohy nebudou stačit.
Snad se někam dokulháme.
Ale nebude to k stromu,
se kterým jsme rostli,
ten nás kdesi předešel,
ani to nebude nedaleké pole,
které se úplně změnilo
či zmizelo.
Budeš sám stoupat k obloze
jak jakýsi ptáček.*

Použité zdroje:

KOPLÍK, Jiří. *Chystá se slavnost: souborné vydání díla*. Olomouc: vydal autor, 2020. ISBN 978-80-270-8771-6.

KUČERA, Martin. Večer poezie Jiřího Koplíka. In: Krok. Kulturní revue Olomouckého kraje. Roč. 13, č. 3. VKOL, Olomouc: 2016, s. 58-59. Dostupné z: <https://www.vkol.cz/uploads/revue/18/doc/krok-16-3-final.pdf>

KUČERA, Martin. *Šťastný život dr. Jiřího Koplíka*. Dostupné z: <http://old.ado.cz/clanek/stastny-zivot-dr-jiriho-koplika> (stahováno 27. 4. 2021)

CHOMISZAKOVÁ, IVA: Jiří STADNÍK (vl. jm. Jiří Koplík). Spisovatelé a literatura. [cit. dne 17. 4. 2020]. Dostupné z: <http://spisovatele.upol.cz/jiri-stadnik-vl-jm-jiri-koplik/>

Sbor dobrovolných hasičů pořídil nové dopravní auto

Vážení čtenáři, milí Říkovčáci.

Jsem opět rád, že mohu napsat pár řádků do říkovského zpravodaje. Ale jak jistě tušíte, díky situaci, která stále sužuje nejen naše osobní životy, moc toho nebude. Jaro nás sice konečně vyhnalo na zahrádky vypotit nabranou zimní energii, ale aprílové počasí poukazuje na to, že se ta zima schovává stále někde za rohem. Pokus o její vyhnání provedla parta nebojácných dětí se svými rodiči v pozadí. Na soukromé misi přinést do vesnice jaro, děti nastrojily Morenu a nachystaly si špekáčky. Vše probíhalo bez chyby až do rozhodné chvíle na mostě, kde slabý článek této akce, rodiče, konkrétně já, jsem nešikovně shodil Morenu do vody. Hlava nahastrošené paní zimy se ulomila a zaklínila se pod splavem. Proto ty opakující se ranní mrazíky. Chtěl bych poděkovat Tamaře, Stele, Veronice, Davidovi, Sofii, Sáře, Kubovi,

Isabele a Elišce, kteří tuto akci zorganizovali, provedli a nám ukázali, že tyto tradice prostě do naší vesnice patří. Osobně se těším, že se jako hasiči opět ujme organizace těchto krásných setkání, kterých v minulosti nebylo málo.

Nemohu pokračovat jinak než s pochvalou vás všech zahrádkářů, kteří opět jako zákona znalí paliči, jste jarní shrabanou trávu buď odvezli do kontejneru na bioodpad, nebo spálili v kupce a ne plošně. Naše jednotka tak marně vyčkávala na výjezdovou sms doprovázenou houkáním sirény. Jediný, ze zahrádkářů v naší vesnici největší, kdo si tuto pochvalu od nás nevyslechne, je „říkovský Mičurin“ Ivan Červík, který opustil naše řady a touto dobou již okopává zahrádky nebeské. Za mého působení v SDH se Ivan do našich srdcí zapsal spíše jako zahrádkář, jako ten, který vždy dovedl poradit, co jak pěstovat, ošetřovat a uskladňovat a vládl na poli hliněném. Jsem rád, že i přes všechny ty zákazy, jsme ho jako čestná stráž doprovodili na jeho poslední cestě. Ivane, ať ti to tam nahoře jen kvete.

Jelikož stále platí zákaz všeho druhu schůzování, loňské výroční setkání všech členů našeho sboru se neuskutečnilo a jsem zvědav, jak to bude v roce letošním. Výbor však nezahálel. Ke konci roku proběhla inventura drobného majetku a jsem rád, že v hasičské zbrojnici a ve skladě pod školkou je nejen vše ze seznamu obecního, ale i našeho a stále si držíme trend v dokupování věcí, které jsou při pořádání oslav a zábav potřebné. Také jednotka nezaspala a její velitelé (a velitelka) obhájili své posty při podzimních zkouškách, které probíhaly, jako školská výuka, distančně přes počítač. Co jsme ještě vloni stihli, byl sběr železného šrotu, za který jsem vám poděkoval již v minulém čísle zpravodaje a poděkuji ještě jednou. S vaší pomocí se naplnil nejen kontejner, ale i naše představy a s klidem mohu slíbit, že na nejbližší výroční schůzi si zasloužíme více než klobásku s hořčicí.

Začátek letošního roku proběhl úsměvně až posměšně nad plánem akcí 2021. Bylo nám jasné, že medvídko necháme chrupkat ještě o rok déle, no, snad nám chudák nepojde hladý. Můj návrh na uspořádání vepřových hodů neprošel i přes promyšlené výdejní okénko. Holt, strach z pokuty byl tentokrát větší než představa žvýkání teplého ovaru, což mi u některých z našeho výboru trochu neseďí. Krmení lesní zvěře ve spolupráci s vlkošskými nimrody i jarní úklid okolí naší vesničky se na seznamu akcí také neujal, ale snad to brzy napravíme. Jaro bylo přivítáno sice soukromou akcí, ale píši o tom i z důvodu jiného. Doufám a věřím, že se z početné omladiny brzo vyklube soutěžní družstvo, které budeme moci s Jirkou trénovat. Trénovat nejen při přeskoku bariéry a motání těch nejmenších hadic co máme, ale i louskáním topografie, vázáním uzlů, zdravotvědy a všeho ostatního, co k mladému hasiči patří. A že k tomu patří i stanový tábor, tak věřte, že s napětím čekáme, jak dopadne jednání naší vlády právě k tomuto problému. Povolí? Nepovolí? Dále řešíme otázku místa konání. Kemp na Rusavě se pro nás stává stále více nevhodným a tak se poohlížíme po jiné destinaci, kde bychom společně s omladinou zakotvili. Naše představy zahrnují samozřejmě blízkost vody ke koupání, ať už by to byl zdroj přírodní nebo vykachličkovaný a ovoňaný chlorem. Stín lesního porostu by taky nebyl marný a hlavně kousek rovinky pro trénink štafety a požárního útoku by byl báječný. Takže pokud klapne plac, zbývá už jen přesvědčit naše potomstvo, že prázdniny u počítače skončily a je potřeba se také trochu hýbat na čerstvém vzduchu. Zastupitelstvu velice děkuju, že vir ne vir, plánovat se musí, a tak rozpočet na tuto akci máme štědrý. A navíc jsme využili nabídky žádosti o dotaci další. Tentokrát od Ministerstva školství, a to na provoz právě těchto krátkodobých táborů. Snad dotace klapne a děti se pomějí nad poměry zajetých programů. A u omladiny ještě při plánování zůstaneme, neb červen se blíží a s ním i pořádání dětského dne. Vloni jsme to dětem vynahradili při konání hodových oslav. Letos však hody nepořádáme, tak snad se vir a vláda umoudří a děti se při slunném počasí v parku vyblbnou a dosyta přecpou sladkostmi.

O podzimních akcích jako gulášfest, lampionový průvod apod. zde psát nebudu. Co však nadnesu, je – aspoň pro mne, akce letošního roku nejzásadnější, nejočekávanější a nejmilejší. Křest našeho miláčka eM, nadupané formule eF a červeného ďábla Ď. Chlapec, původem ze známé francouzské rodiny Renaultů,

s broušeným diamantem v erbu, vyrostl z pod ruky pera žádostí, vystudoval a na institutu technického ústavu požární ochrany a u zkoušek uspěl. Nyní, pln elánu a hasičského vybavení, dříme ve svém pokoji pod okny pana starosty a čeká k výkonu bohubilé činnosti – požární ochrany a ochrany obyvatel Říkovice. Tyto další řádky budou patřit historii našeho vozového parku, tak snad vás trocha dějepisu neodradí.

Potřeba koňských sil byla patrna již při založení našeho sboru, tj. v roce 1897. Z dochovaných dokumentů dnes víme, že tehdejší říkovští „dobráci“ měli stříkačku taženou právě koňmi. Mrzí mne, že potřeba archivovat dění v našem sboru v letech následných uvadla anebo se prostě vlivem událostí a doby dokumenty nedochovaly. Tak či tak dnes nevíme, jaké prostředky byly našimi nedávnými předky využívány. V letech 70. a 80., kdy již některé okolní sbory vlastnily nějaké to příbližovadlo, naši hrdinové v modrých montérkách používali hlavně jednonápravový přívěs zvaný „buxa“. Éra mého mladého hasiče, léta 90., patřila ještě stále přívěsnému vozíku, avšak již v barvách červenobílých, jak se k hasičům patřilo. Vozík pojmul zejména čerpací agregát PS 8 nebo PS 12, savice délky 1,8 později 2,3 metru a další potřebné vybavení k hašení požáru, jako 8 hadic délky 20 metrů (4 x C a

Obr. 1 a 2: r. 2005 – požár pole směrem na Tršaly.

4 x B), hydrantový nástavec a klíč, sací koš, šroubovací rozdělovač a několik proudnic. Na výtobytky dnešní doby již nebylo místo a zásadním problémem vždy bylo sehnat ochotného řidiče s tažným zařízením, který tento komplet posunul na po-

třebné místo. Buxa si svou práci odedřela zejména na hasičských soutěžích, hlavně pak při povodních v roce 1997 a naposledy při požáru pole směrem na Tršaly v roce 2005 – viz foto. Pro její další nevyužití byla prodána dobrovolným hasičům do Beňova.

Obr. 3: – strojník Jirka při nácviu hašení požáru MŠ v rámci hodových oslav 2014

Nejen ze závisti okolním sborům, ale i z reálné potřeby vozit sebou stále více udělatek, nejlépe s vystrojenou posádkou v jednom dohromady, začala se realizovat myšlenka dopravního automobilu. Obec nejprve na tuto prosbu slyšet nechtěla. Proto se úkolu zhostil tehdejší jednatel sboru Vlastik Vondráček. Sehnal skříňovou Avii modré barvy a tuto jsme chtěli svépomoci předělat do barvy červeno-bílé s potřebným úložným a sedacím prostorem. Bohužel naše schopnosti a možnosti nestačily na opravu špatného technického stavu. Avšak tento krok, tato viditelná snaha, pomyslně podepřela ruky zastupitelů při souhlasném hlasování o koupi nového vozidla. A tak se stalo, že na přelomu roku 2006 a 2007 byla

zakoupena hasičská Avie. Tentokrát se do situace vložil plnou parou náš tehdejší starosta sboru, Jirka Zavřel. A když říkám plnou parou, tak na té páře pro tu novotu dosvištěl až na druhý konec republiky.

Obr. 4: r. 2009 – parta dobrovolníků před odjezdem do Polomi v rámci pomoci při bleskových povodních

Naši novou posilu přivezl až ze 450ti kilometrů vzdáleného Varnsdorfu od profesionálních hasičů podniku. Za částku 100.000 Kč nám podnikoví profici přenechali i část vybavení, takže jsme se nemuseli do začátku stydět s prázdnými fochy. Časem bylo vozidlo dovybaveno moderními aparáty jako analogová vysílačka, fochy byly zaplněny moderními prostředky jako elektrocentrála, variabilní proudnice, motorová pila či úhlová bruska. Na podmínky kategorie zařazení naší jednotky podle vyhlášky bylo vybavení věcnými prostředky až nadstandartní. Naštěstí byla Avie prostorná, takže se všechn potřebný materiál do ní vměstnal. Bohužel na úkor

prostoru a nosnosti je k řízení tohoto vozidla zapotřebí řidičského oprávnění kat. „C“. Celých 14 let tak vrněl náš „Raptor“ na cestách mířících k požáru, k vodě, odstranění stromu, vyčištění kanalizace, na soutěž či s dětmi na tábor. Poslední cesta do Moditového nebe bude jistě plná nostalgie, ale modernizace jde s dobou kupředu, zpátky ni krok.

Jelikož naší Avii již docházel dech a náhradní součástky, využili jsme možnosti dotačního programu Olomouckého kraje a Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR. S konečným souhlasem našeho zastupitelstva byla stanovena částka 1.300.000 Kč, za kterou jsme museli sehnat nové vozítko, které bude splňovat nejen dotační podmínky, ale i naše představy blížící se možnostem Avie. Za pomoci polské firmy Mototruck, se zastoupením v ČR v Přerově, byla nakonec vybrána firma Renault, typ vozu Master 2020. S velmi malým zbylým rozpočtem jsme museli vyloženě vyčarovat vnitřní vestavbu a doslova ukecat polského zhotovitele,

aby nad některými požadavky přimhouřil i nosní dírky. Zejména českému zástupci této firmy patří velký dík, neboť díky jeho podnětům a zkušenostem z vyvíjejícího se „know how“ má naše nové vozítko např. vzduchové měchy jako odlehčovací prvek zadního odpružení, couvací kameru a systém uložení některých prostředků. Potřeba, neustále někoho tahat z příkopu, doplnila přední masku o tři a půltunový navigátor, který vytáhne nejen osobní auto z příkopu, ale i na polňače zapadlého dychtivého průzkumníka. Jelikož má vozidlo sloužit zejména k evakuaci osob, podařilo se nám přesvědčit kontrolní orgány, že prostřední trojsedačka otočená do protisměru umožní lepší nastupování zejména starším osobám nebo umožní převoz imobilního vozíčkáře. Takto uspořádané sedačky navíc umožňují uložení dalšího materiálu pod sedačky, ale hlavně - potřeba položit si horké kafičko na výsuvný stoleček dokreslí pohodlnou atmosféru během jízdy. Další a další vychytávky, kterými jsme opatřili

tohoto nového pracanta, jen podtrhují skutečnost, že díky pilné práci úzkého kruhu osob, které stály při zrodu vozidla, dnes máme v porovnání s okolními obcemi, ve stejné cenové relaci, nesrovnatelně silnější, vybavenější, krásnější, lepčejší, no prostě eňo ňuňo káru. A jak jsem psal výše, jakmile vláda a vir povolí, pozveme vás na křest a prohlídku tohoto nejnovějšího zástupce vozového parku jednotky sboru dobrovolných hasičů.

A to je vše, přátelé. Pro jarní číslo tohoto roku víc nemám. Příložené fotky vám snad zpřijemnilly již tak dlouhé čtení. Přeji vám pevné zdraví, kvetoucí zahrádku a rodinnou pohodu. A jako vždy, držte nám palce i pěsti, auto už máme, tak jen lepší počasí a štěstí. Ohni zmar a v dalším čísle zdar.

Ing. Radomír Vlach
Starosta SDH Říkovice

SK Říkovice se připravuje na letní návrat k fotbalu

Jaro se pomalu blíží ke konci, otepluje se a také sport se znovu probouzí k životu. V době psaní posledního čísla vydaného na počátku prosince se opatření zpříšňovaly a situace se nepěkně dramatizovala, s nadcházejícím létem jsou vyhlídky znovu o poznání optimističtější.

Vládní nařízení během zimy a jara nedovolovala trénovat ve větším počtu lidí, což je zvláště pro kolektivní sport krajně omezující. Až do května se neuskutečnily žádné oficiální tréninky, a tak si alespoň jednotlivci chodívali během zimních měsíců alespoň zaběhat na čerstvém vzduchu. Sportovní areál zel na počátku roku dlouhou dobu prázdnotou. Znovu trénovat se po zmatečných změnách rychle vyměňovaných ministrů začalo teprve na konci dubna, kdy to umožnilo postupné rozvolňování. Dlouhou dobu znovu zůstávalo nejisté, kdy vlastně a jestli vůbec se bude dohrávat rozehraná sezóna 2020/2021. Samozřejmě jsme všichni doufali, že hrát nižší fotbalové soutěže, bude povoleno co nejdříve.

O tom, že sezóna se stejně jako zbytek amatérských soutěží nebude dle rozhodnutí výkonného výboru FAČR dohrávat, jsme se dozvěděli počátkem května. Nejasnosti však nadále panují okolo pořádání hromadných akcí. Vzhledem k přetrvávající hrozbě opětovného zpřísnění bezpečnostních opatření je velmi náročné jakékoliv společenské akce v roce 2021 dopředu přesně plánovat a organizovat. Jelikož první výraznější rozvolnění přišlo až na přelomu dubna a května, mohly se premiérové oficiální akce sportovního klubu v tomto roce — brigáda na fotbalovém hřišti a sběr železného šrotu — uskutečnit teprve v sobotu 24. dubna.

Během poslední dubnové soboty svezli členové klubu železný šrot věnovaný občany z vesnice a probíhal i potřebný jarní úklid sportovního areálu. Přestože trávník na fotbalovém hřišti měl letos dlouhou dobu na odpočinek, bylo znovu provedeno jeho zatravnění a hnojení. Brány byly obroušeny a nově natřeny a brigádníci uklidili i fotbalové šatny, tak aby byly před létem pro hráče znovu dobře připravené. Kolem sportovního areálu je ale stále hodně práce, a další brigáda je proto na hřišti naplánována ještě v průběhu května.

I přes výše zmíněné okolnosti, připravuje sportovní klub na zbytek roku několik tradičních společenských událostí. Koncem června by se znovu mělo uspořádat posezení pro naše seniory v místním parku, neboť tato akce se v roce 2019 velmi vydařila. Tradiční a organizačně náročnou akcí budou červencové hodiny, jejichž organizací jsou v letošním roce pověřeni právě fotbalisté. Na programu se

průběžně pracuje, a jakmile bude připraven, vše se včas dozvíte. Zatím je jisté, že na místním hřišti se budou na počest trenéra Jiřího Otáhalíka konat turnaje v kopané jak mužů, tak starých pánů. Na podzim, dle počasí a situace snad v září či říjnu, je pro děti naplánována drakiáda a v prosinci se počítá s každoročním vánočním jarmarkem a vánočním během, který se již několik let koná na Štědrý den pod taktovkou Ladi Dudy.

Snad se situace již nebude znovu zhoršovat a všichni se budeme moci potkat nejen na fotbalovém hřišti, ale i při zábavách a dalších společenských událostech v místním parku. Přeji všem vše dobré.

Miloš Pacek

Rozhovor s Petrem Dočkalem

Na další rozhovor kývnul Petr Dočkal, kterého v Říkovicích známe jako dobrého fotbalistu, cvičitele psů a policistu. I policii připravil loňský a letošní rok mnoho nových výzev a povinností a proto jsem se zeptal především na otázky spojené s jeho prací a na jeho povinnosti coby psovoda.

Mnozí tě známe jako policistu a psovoda. Kdy a proč sis ale vlastně práci u policie vybral? A co tě vedlo k tomu stát se psovodem?

K policii jsem nastoupil před dvaceti lety v roce 2001. Začínal jsem na obvodním oddělení a teprve po deseti letech jsem se dostal na skupinu základních kynologických činností v Přerově. Už jako kluk jsem měl totiž vztah ke psům a mezi psy vyrůstal. A jelikož můj děda z Vlkoše společně s panem Štiborou zakládal ve Vlkoši kynologický klub, trávil jsem mezi psy prakticky každý den. Stát se psovodem bylo mým snem už v dětství, jenže v tehdejší době to u policie fungovalo tak, že každý nový policista musel nějakou dobu sloužit na obvodním oddělení. Já tam odsloužil téměř deset let, než se uvolnilo místo u psovodů. Tehdy jsem si mohl splnit klukovský sen.

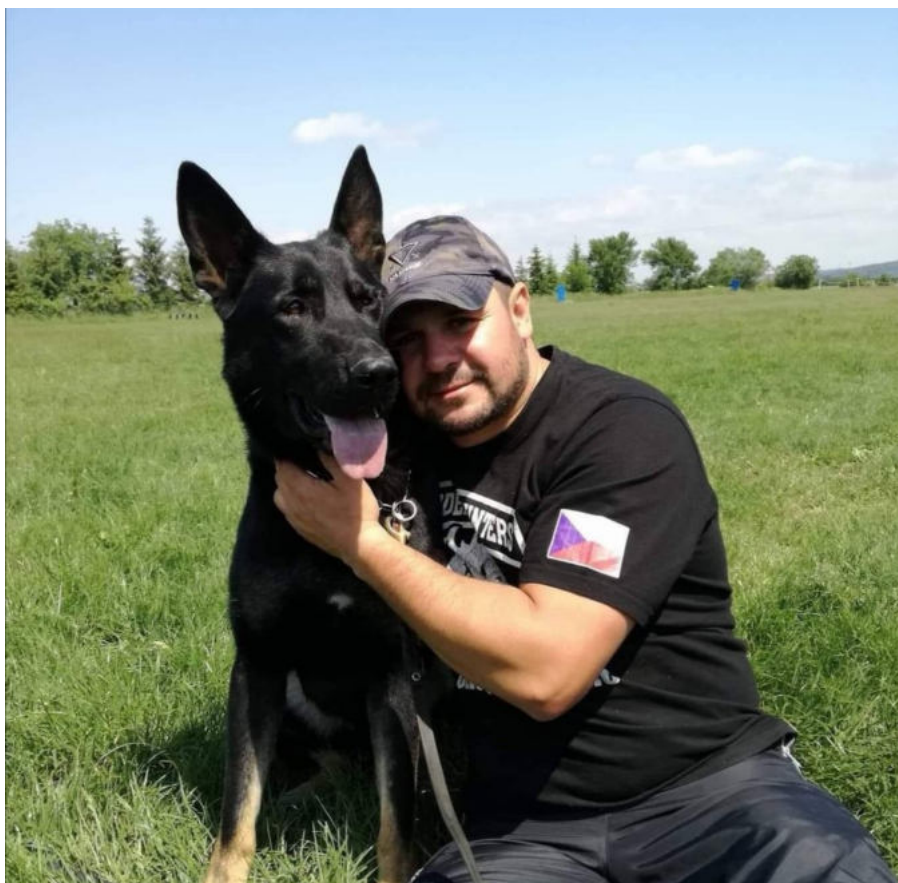
Pověďel bys nám něco o tvém psovi. Co vlastně musí takový policejní pes všechno umět?

Služebního psa mám v současné době jednoho. Je to plemeno německého ovčáka a jmenuje se Ink. Doma mám ale ještě dva psy, také ovčáky. Jeden se jmenuje Blesk a je to vyřazený služební pes se kterým jsem u psovodů začínal a sloužil s ním sedm let. Druhý pes se jmenuje Task a připravuji ho na službu u policie.

Inkimu je šest let a je to parťák, který mi v práci skvěle kryje záda. Je to prostě pan pes. Byl jsem s ním na několika zahraničních misích, kde jsme společně s dalšími policisty střežili řecko-makedonskou hranici proti nelegálním uprchlíkům. S Inkem jsem měl několik úspěchů na těžkých obranářských závodech. Společně jsme si také vybojovali účast na mistrovství republiky ve služební kynologii, což je vrcholný závod kterého se může psovod se svým služebním psem zúčastnit.

S jakými rasami nejraději pracuješ a máš psa vždy už od štěněte? Zajímalo by mě taky, jak dlouho se takový pes cvičí a jak často musíte trénovat?

Psa si nejraději vybírám od štěněte. Moje nejoblíbenější plemeno je od dětství právě německý ovčák. Je to pracovní plemeno, velmi učenlivé a všestranné, což je pro práci u policie velmi důležité. Služební pes by měl být ovladatelný, razantní v obraně a také by měl vynikat v pachových pracích, což německý ovčák beze zbytku splňuje. Služební pes se cvičí od štěněte. Prakticky každý den. Je toho spousta, co by se mělo policejní štěně naučit, než se stane služebním psem. Ve většině pří-

padů si psovod psa vybírá v chovné stanici policie. Výcvik do jednoho roku psa provádí psovod sám. Pes následně absolvuje několik kurzů ve výcvikovém středisku a ve dvou letech musí splnit náročné přezkoušení, při kterém mu je zadána kategorie výjezdového psa a potom může společně se svým psovodem sloužit. Tímto to však nekončí a služebního psa musíte cvičit neustále, motivovat ho k práci a klást na něj ty nejvyšší nároky, neboť každý měsíc jsou plánovány společné výcviky všech psovodů a služebních psů v rámci celého Olomouckého kraje. Získanou kategorii musí pes každé dva roky obhajovat při přezkoušení.

Služební psi u policie slouží zpravidla do deseti let věku. Pokud tedy nemají zdravotní problémy. Poté jsou z aktivní služby vyřazeni. Ve většině případů si je psovodi nechávají doma na dožití. Jsou to totiž nejen jejich parťáci, ale i členové rodiny.

Na jaké akce nebo zásahy se v práci specializuješ? Kde všude jako psovod zasahuješ? A můžeš popsat i nějakou konkrétní akci, která byla úspěšná právě díky tvému psovi?

Náplní mé práce se služebním psem Inkim je převážně hlídková činnost na území celého Olomouckého kraje. Dále jsme často využíváni při pátrání po pohřešovaných případně hledaných osobách. Služební pes dokáže taktéž dohledat věci pocházející z trestné činnosti, které pachatel ukryl nebo odhodil. Nedílnou součástí naší práce je také vypracování pachové stopy, která vede k vystopování ukrytého pachatele nebo pomůže k objasnění trestného činu.

S Inkem jsem také zařazen v pořádkové jednotce Olomouckého kraje, kdy se společně účastníme různých bezpečnostních opatření jako jsou demonstrace, riziková fotbalová nebo hokejová utkání. Mezi naše největší úspěchy patří vypátrání několika pohřešovaných osob, zadržení nebezpečného pachatele loupeže a spousta dalších úspěšných zákroků.

Na závěr bych se ještě zeptal, jak se tvojí práce dotkl výjimečný loňský a letošní rok, kdy byli policisté pověřeni kontrolou vládních opatření. Dohlíželi jste předpokládám i na omezení cestování mezi okresy. Myslíš, že se to nějak promítlo v tom, jak se teď lidé na policii dívají?

V loňském roce jsme byli nasazeni při uzávěrách měst Litovle a Uničova, kde jsme sloužili po dobu dvou měsíců. Tehdy za námi jezdili i místní lidé, kteří byli rádi, že zde pomáháme a sloužíme. Sem tam nám dovezli čaj nebo nějaké občerstvení a naší práci si vážili. Podle mého názoru se ale pohled na policii v očích veřejnosti v současné době zhoršil. Kvůli dlouho se nelepšící situaci ohledně Covidu-19 a především kvůli neustále se měnícím a prodlužujícím vládním opatřením.

No snad bude už lépe a nebude už třeba těchto opatření. Můžeš nám ještě na závěr říct, co tě na tvé práci nejvíce baví?

Práce psovoda u policie mě baví a naplňuje. Rozhodně to není každodenní rutina. Největší odměnou pro mě a Inka je bezesporu to, když se nám podaří zachránit lidský život nebo tomu napomocť.

Ordinační hodiny lékařů

Obvodní zdravotní středisko

MUDr. Radoslav Špalek

tel 581 224 124

Pondělí	7:00—11:00
Úterý	14:00—18:00
Středa	7:00—12:00
Čtvrtek	12:30—15:00
Pátek	7:00—12:00

Praktický zubní lékař Horní Moštěnice

MUDr. Jitka Hrbáčková, tel. 581 224 292

Pondělí	7:00—18:00
Úterý	7:00—15:30
Středa	10:30—18:00
Čtvrtek	7:00—15:30
Pátek	7:00—13:30

Veterinární ošetřovna Horní Moštěnice

MVDr. Daniel Lang, tel. 581 224 810, mob. 602 788 306

Pondělí	9:00—12:00	13:00—15:00
Úterý	9:00—12:00	13:00—17:00
Středa	9:00—12:00	13:00—15:00
Čtvrtek	9:00—12:00	13:00—17:00
Pátek	9:00—12:00	13:00—15:00
Sobota	8:00—9:00	

Jízdní řády ČD

Říkovice - Přerov	Přerov - Říkovice	Říkovice - Hulín
5:08	4:44	4:51
jede Po-So nejede 5., 6. VII 6:10	5:40	5:47
7:07	jede v pracovní dny 6:43	jede v pracovní dny 6:50
8:16	7:37	7:44
10:16	9:42	9:49
12:11	11:37	11:44
jede v pracovní dny 13:16	jede v pracovní dny 12:43	jede v pracovní dny 12:50
14:11	13:42	13:49
jede v pracovní dny 15:07	jede v pracovní dny 14:37	jede v pracovní dny 14:44
16:16	15:42	15:49
jede v pracovní dny 17:07	jede v Po-Pá a Ne, nejede 4., 5. VII 16:45	jede v Po-Pá a Ne, nejede 4., 5. VII 16:52
18:11	17:37	17:44
20:10	19:08	19:15
22:10	22:43	22:51
23:06		

Kotlíkové dotace

Olomoucký kraj v současné době připravuje pokračování dotačního programu Kotlíkové dotace v Olomouckém kraji. V rámci tohoto dotačního programu se předpokládá, že občané kraje, resp. vlastníci rodinných, bytových domů (pokud je každý byt vytápěn samostatným zdrojem), případně i trvale obydlených rekreačních objektů na území Olomouckého kraje budou moci požádat o dotaci na výměnu stávajícího kotle na pevná paliva s ručním přikládáním za kotel na pevná paliva spalující výhradně biomasu, tepelné čerpadlo nebo plynový kondenzační kotel.

V této souvislosti je na webu Olomouckého kraje zveřejněna anketa týkající se tématu kotlíkových dotací.

Veškeré informace o připravovaném dotačním programu, včetně kontaktů na pracovníky jsou k dispozici na webových stránkách Olomouckého kraje, konkrétně na www.olkraj.cz/kotlikovedotace.

V případě dotazů se můžete obrátit na Ing. Stanislavu Palovou, vedoucí oddělení administrace kotlíkových dotací, tel.: 585 508 233, email: s.palova@olkraj.cz.

Současně je možné dotazy k tomuto tématu zasílat na kotlikovedotace@olkraj.cz.

Stabilní rychlý internet

pro vaši obec

v pevné síti ▶ **CETIN**

Všude tam, kde byla dříve pevná linka, je dnes možné připojení k internetu rychlostí až 250 Mb/s.

CETIN neprodává žádné služby. Nabízí tzv. otevřenou síť, kde služby prodávají poskytovatelé internetu - operátoři, které dobře znáte a už v současné chvíli od nich třeba využíváte řadu různých služeb včetně mobilního volání. Na stránkách www.zrychlujemcesko.cz si můžete ověřit dostupnost a získat konkrétní nabídku od vybraného poskytovatele. Vždy se jedná o internet, většinou s IPTV (internetovou televizí s možností zpětného zhlédnutí pořadů) a řadou doplňkových služeb a zvýhodněných balíčků, např. s mobilním voláním.

Vyměňte svého poskytovatele internetu za lepšího na www.zrychlujemcesko.cz. Nevíte-li si rady, zavolejte nám na infolinku CETIN **238 461 111** (každý všední den od 8:00 do 16:00).

CETIN, to je pevná telekomunikační síť, která je dostupná téměř v každé domácnosti ve Frýdlantu. Navazujeme na dlouholetou tradici bývalého ČESKÉHO TELECOMU, a.s a staráme se i o síť v jeho původním majetku.

- ▶ Stabilita připojení i za špatného počasí
- ▶ Udržení rychlosti a kvality pro desítky připojených zařízení najednou
- ▶ Internetová TV s možností zpětného zhlédnutí a nahrávání
- ▶ Sledování videí online bez sekání a v nejvyšší HD kvalitě
- ▶ Možnost změny poskytovatele bez změny sítě

Internetová TV na síti CETIN - neřešíte přechod televizního vysílání na DVBT-2!

www.zrychlujemcesko.cz

V rámci dotačního programu Program na podporu JSDH 2020 pro dotační titul **Dotace na pořízení cisternových automobilových stříkaček a dopravních automobilů pro JSDH obcí Olomouckého kraje s dotací MV ČR 2020** poskytl Olomoucký kraj obci Říkovice investiční dotaci ve výši 100 000,-Kč na pořízení dopravního auta pro jednotku SDH v obci.
Další dotaci na pořízení DA poskytlo MV z programu Dotace pro jednotky SDH obcí a to ve výši 450 000,-Kč.
Celkové náklady na pořízení dopravního automobilu Renault Master s úpravami dle technické dokumentace činí 1 330 250,-Kč.

Zpravodaj obce Říkovice vydává Obec Říkovice (Říkovice 68, 751 18, IČ: 00636568) dvakrát ročně v nákladu 200 kusů. Vydání: květen 2021. ročník V., číslo 1. Periodický tisk územního samosprávného celku, Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 24172.

Redaktor: Miloš Pacek

Autoři textů: Miloš Pacek, Radomír Možiš, Jiří Říha a Radomír Vlach

Autoři fotografií: Miloš Pacek, Jiří Říha, Radomír Vlach, Petr Dočkal, Ondřej Jurečka

Tisk: LUMA trading s.r.o.

Další informace: www.rikovice.cz a www.sdhrikovice.cz

Kontakt: rikovice@rikovice.cz